

TARZIS FELÉ

Túrmezei Erzsébet

(Jónás könyvéből)

Fut a hajó messze Tarzis felé.
Ismerős partok halvány ködbe hullnak.
Hiszen mindegy, Tarzis vagy Ninive!
Ott éppúgy lehet szolgálni az Úrnak.

Békítsük el a háborgó szívet!
Derült az ég, kacag a tenger kéken.
Hisz ha valaki Isten embere,
Tarzisban is az, nemcsak Ninivében...

Hullám altatja Jónást és a gondját.
Nem látja, amint fellegek bevonják
egét, a villám vad verése csattan,

bödül a tenger, hasad a vitorla,
mintha már a mindenség dőlne romba!...
Akkor eszmél sikoltva: Énmiattam!

Forrás: www.keresztenydalok.hu